

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים סביר המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע פרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא צ. תמיר, תל אביב.

אמנות
ציור מודרניסטי מפורסם התרוננו במיטתה: „ראיתי פורץ סמלית מביתי ובירד רכוש רב“ כרו לעזור למשטרה בחיפושיה. ציור האמן את רמותו של הפורץ האלמוני שבועיים עסקו מיטב הכלשים בחיפוש אחריו הפורץ לפי הציור שבידם לבסוף עצרו מספר ומכרשת נעליים - התפצו הרומים ביותר לציור. עד אשר עלה רעיון במותו של הסמל. הוא ביקש את האמן לציור מספר ומכרשת נעליים. ואז למראה הציור התרש, פרצו כל הכלשים בקריאת התפעלות: „הרי זה יעקב הכובל“! הם יצאו ועצרו את יעקב הכובל תוך עשר דקות.

ישראל חתמה הסכם עם ממשלת צרפת להספקת שיניים תוחבות לאלג'יריה...

... כדי להחליף את השיניים שתישרנה במרתפי החקירות של הצנחנים הצרפתיים?

★★★

סיעות המיעוטים בהסדרות פרשו מדיוני המיעוץ, אחרי שמפא"י סרבה לדון במניעת זיופים בבחירות...

... בשביל מפא"י, זהו הרע במיעוטו.

★★★

הסופר הרוסי בוריס פאטרנאק הודיע כי ינסה להתפייס עם מנהיגי ברית המועצות...

... אחרי הצחתו בפרס נובל, יפנה למפעל הפיס.

★★★

במשלת ספרד הודיעה שהיא עדיין מסרבת להשלים עם קיום ישראל...

... מתוך חשש שידרשו ממנה שילומים דאצאי נפגעי האינקוויזיציה?

צרו בדיחות מרוסיה

מובל של מפלגות, אך בתנאי אחד: המפלגה הקומוניסטית תהיה בשלטון, האחרות — במאסר.

● אורח טוביטי נפטר. אשמדאי נתן לו זכות בחירה בין הגהינוס הקאפיטליסטי לבין הגהינוס הקומוניסטי. ללא היסוס בחר הנפטר במוסד הקומוניסטי, „כי בסח יהיה איה מחסור בדלה בסקטור הזה“.

● רוסי אחד הובא לדיון על שהעליל על שר החינוך שהוא טיפש גמור. הוא נדון ל-20 שנות מאסר: חמש שנים על הוצאת דיבה ו-15 על גילוי סוד המדינה.

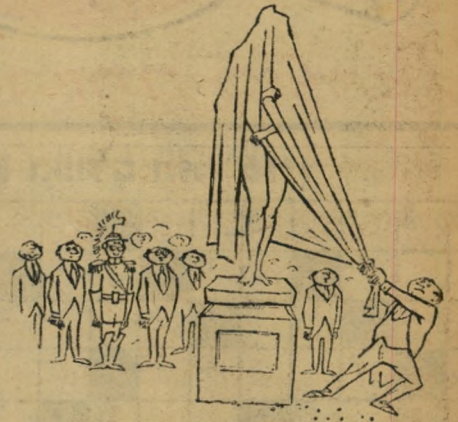
● „בקרוב נוכל לנסוע למאדים, לנוגה וליתר הכוכבים“, הרצה פרופסור בפני הסטודנטים שלו. „יש שאלות? סטודנט שישב באחת השורות האחרונות של האולם הרים את ידו. „מתי“, שאל, „נוכל לנסוע ליונה?“

לפחות שני תריסר קוראים שחזו לי השבוע בדיחות רוסיות. כולן תורגמו מתוך רשימה ב„טיים“, על ספרו החדש של אירוונג ליון, „רחוב ראשי, ברית המועצות.“ מכיוון שהכי דיווח ראויים בכל זאת לפירסום, החלטתי לבחור כמה מן המוצלחות שבהן. זה יראה שגם אני קוראת את „טיים“.

● תייר שאל תושב מוסקבה אם מייצרים מאסר טיך בברית המועצות. הרוסי השיב בחיוך: „לא, אנו הקומוניסטים סבורים כי ללעוס מבלי לבלוע הוא עיסוק בלתי-פרודוקטיבי“.

● העתון היומי פראבדה מנהל תחרות בין קוראיו, על הבדיחה הפוליטית המוצלחת ביותר. פרס ראשון: 20 שנות מאסר.

● זוקפים לזכותו של לנין, כי הכריז פעם שבברית המועצות יכול להתקיים מספר בלתי-

פסל הצניעות

מידד שיך

מעשה בשני חמורים

סיפר לי אליעזר מלחי (השופט המ' חווי, אבל אז טרם היה שופט): אתון המליטה תאומים. והיה כי גדלו העיירים, נמכר האחד לשישי בעל נכסים, והאחר נמכר לחוות הניסויים הממשלתית.

חי חמורו של הישישי ב' נחה, אכוסו מלא מעדנים ועבודה כמעט אין, כי אין בעליו רוכב עליו אלא אחת בחודש לביקור בבוסתן או אל אחד מבניו. והחמור ה' ממשלתי חי בצער, מספואו בתקציב וגם מזה גונבים, והכל מעבידים אותו והכל בועטים בו — רכוש ממי שלתי.

יום אחד נפגשו האחים. נפלו זה על צואו זה ובכה. אחרי שנגרעה, אמר ה' חמור הפרטי לחמור הממשלתי: „נדמה לי, אחי, כי דלים פניך“.

אמר החמור הממשלתי: „אחה, אחי, את המספוא גונבים, את העכוז מלקים ואת המרדעת אין מתירים, והכל אדור גים לי“.

אמר החמור הפרטי: „לבי נוקפני, אחי, הנה אני חי בטוב, עבודה כמעט אין ומספוא בשפע ומן המובחר, ראה, אחי, הן תאומים אנו, הבה נתחלף לי חודש או לחודשיים, ותניח קמעא ותח' ליה כוח מסבלותיך“.

אמר החמור הממשלתי: „תודה לך, אחי, לא, אל תעלב, אבל לא אוכל לחתור על הכבוד של עמדתי, אני פקיד ממשלתי“.

מעשה

בפקיד ממשלתי

ועתה אנו מגיעים לעיקר, יום אחד החלטתי שאני צריך דרכון. מדיע? זה אמנם סימור מענין, אלא ש-

את זה כבר שמעת?

אינו שיך לכאן, ובכן הלכתי למשרד שליד שדרות גירדאי, ומסרתי ספסים וממון. כעבור כמה שבועות הגיעני ציור דאר ובו דרכון.

הדרכון מס' 146383 היה על שם מידד שיך.

לקחתי את הדרכון ונסעתי אל המשרד שבו מסרתי את הבקשה. הלבלי מקבל הקהל הביט בדרכון ובתעודת הזהוית ו אמר: „טעות, גש למשרד שברחוב אלנבי“. אמרתי לו: „ספל אתה בזה, אני איש עסוק“. אמר: „לא“, אמרתי: „שילמתי בשביל דרכון על שמי, זה אינו על שמי“.

אמר: „אל תתקע, גש לשם, ומיד יתקנו“.

ראיתי כי ממנו לא אשוע. נסעתי מצפון העיר לדרומה. נכנסתי למשרד שברחוב אלנבי, הראיתי את הדרכון ללבלי המודיעין, ואמר: „וב' כן, מה אתה רוצה, מר שיך?“ אמרתי לו: „זה הענין, שמי שיך ולא שיך“.

אמר: „גש אל המנהל“.

ניגשתי, אמר המנהל: „מה הענין?“ אמרתי לו, אמר: „בחיך, לך לחדר 118, שם יסדרו את זה“.

הלכתי, שלחוני הלך וחזרה בררו פה ובררו פה, עד שהסכימו לתקן. מס' רן את הדרכון ללבלי שיתקן.

אמר: „אין מה לתקן, כתוב שיך“.

אמרתי לו: „הכל פה קראו שיך“, אמר: „אני קורא מלה זאת שיך“, אמרתי: „תתקן או לא?“ אמר: „לא“.

ביקשו ממני שאצא, איך שכנעוהו אין אני יודע, אבל שכנעוהו, כי כשקיבלתי את הדרכון מצאתי כתוב בעמודו ה' ראשון, באותו כתב יד שבו נכתב ה' דרכון מלכתחילה: „תוקן: השם שיך“.

ובשורה „השם“ נמחק שיך הראשון ו נכתבה פאכסימילה מדויקת שלו: „שיך“.

חמשיריים

היה היתה בת בשם טובה
שסידרה לה, אט אט, גרדרובה.
עת פגשה היא כנכר
הורידה הסודר

בתמורה היא קנתה לה עוד
כובע.

בלשנית צעירה בשם רות
התאכדה באמכט — איזו
שמות!

„הנשיה מסתברת“,
רשמה כאיגרת:

„הזרמנות — התפשטות —
התעברות!“

צ. תמיר, תל אביב

טעות לעולם צורקת

העבירי העיסקה הקפואה לתוך קע' רה. (הארץ)
יורם ברנשטיין, תל אביב
עיסוק בעיסוי.

הצגת בכורה ארצית לאחר הצלה של הסרט. (הארץ)
בנו שטיין, תל אביב

ממונת בידי המבקרים.
המדורה לחיפוש קרובים. (דבר)
יונה בר, חיפה

משרת את הציבור באש ובמים.
כל גבר מחפש עשה. (הבקר)
מרדכי דן, תל אביב

להשתכן אתה בארון בגדיי.

ף הזה מדאיג אותי